

PĘTAĆ (1) *vb impf*

1 sg *praes* pętam.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

Wiązać, krępować; compedire Calep, Cn; compedibus coercere Cn: Compedio – W pęta kładę, pętam. Calep 226a; [pętam Compedibus vincio, constringo. Volck Qqq2v].

Formacje współrdzenne: pętać się, opętać, opętać się, popętać, pospętać, spętać, spętać się, upętać, upętać się, wpętać się; opętować, przypętować.

Cf **PĘTANY**

KWysz